

„efterstaaende Skrivelse fra Registreringskontoret. Det maa herefter anses for umuligt at opnaa legal Bestyttelse i England for et saadant fælles Statsmærke, og dette vilde da snarest være udsat for Misbrug, som vilde gjøre Ondt værre. Det samme gjælder en i Udvalget fremsat Plan om Anvendelse af et fælles dansk Fragtmærke for Smør med ensartet Fragt (Frimærkesystemet) for Sernbaner og Dampstibe.

Naar Udvalget i alt Fald for Tiden har troet at maatte frafalde disse Forslag, vil man saa meget mere anbefale at gjøre et Forsøg med et i dansk Interesse udøvet Tilsyn paa de vigtigste engelske Pladser, et Tilsyn, der burde omfatte saavidt muligt baade Indførselen fra Danmark og andre Lande og meget vel vilde kunne udstrækkes til at varetage den danske Smørhandels Interesser i Almindelighed. Vi have set, hvorledes en sagtyndig Udsending fra Danmark har kunnet paagribe og foranledige standset de hollandske Bedragerier med danske Smørmærker ved Indførsel over Parteston. En saadan Virksomhed burde fortsættes stadig og være for Englænderne et levende Vidnesbyrd om, at vi herfra ikke styr nogen Anstrengelse for at værne om dansk Vares Egthed. En saadan Agent maatte være forsynet med Midler til at foretage kemiske og mikroskopiske Undersøgelser gratis for enhver engelsk Modtager af Smør under dansk Navn, og denne Afgang til Kontrol i England vil være en hyderligere Garanti mod Forsælstninger her hjemme fra, som saaledes vare dobbelt udsatte for at blive paagrebne og strengt straffede. Det er en Selvfølge, at saadanne danske Agenter ikke vilde kunne faae anden Myndighed end den som de selv vilde kunne erhverve dem hos det engelske Publikum og ved en lojal Samvirken med de engelske Autoriteter. Det vil derfor for en stor Del afhænge af et Forsøg og Valget af dertil velegnede Kræfter, om denne Institution skal kunne hævde sin Plads og svare til sit Diemed. De to vigtigste Pladser er foreløbig Parteston (London) og

„Newcastle, hvorfra Agenterne dog vilde kunne udstrække Virksomheden ved jævnlige Reiser til andre Havne.

Siden kunde man gaa videre og ansætte flere s. Ex. i Hull og Leith. Udvalget foreslaar at indsætte den fornødne Bemyndigelse herom i Lovforslaget.

Man vil formentlig herved have gjort, hvad der fra dansk Side kan gjøres for at værgе vort engelske Smørmarked mod Forsælstningers Fare.

Bed forskellige Foranstaltninger til Forbedring af Transporten vil der kunne udrettes ikke Lidet for at støtte det danske Smør i dets virkelige Konkurrence med de fine franske og engelske Smørforter. Forslag herom vil ad anden Veie komme til at foreligge Nøgtsdagen i denne Samling, og vi skulle ikke her nærmere berøre dette.

Medens Hensynet til det udenlandske Marked var det alt overveitende Diemed for Loven af 1885, gaar det nu foreliggende Lovforslag væsentlig videre; Motiverne angiver det mere omfattende Formaal at træffe „mere betryggende Foranstaltninger imod, at Kunstsmørret indtrænger sig i Smørets Plads som Næringsmiddel og Handelsvare“, og Hensynet til de Interesser, der knytte sig til Smørforbruget herhjemme, stilles i første Række. Dette kan forsaavidt være berettiget, som Hjemmeforbruget af Smør kan anlaas til 2 à 3 Gange saa meget, som der udføres, og af Hjemmeforbruget gaar vistnok mindst Halvdelen gennem Handelen.

Bed Overveielser af, hvorvidt det vil være rigtigt at give en ny Lov en saa væsentlig videregaaende Rækkevidde, vil mange Hensyn være at tage i Betragtning. Hvad først Smørproducenterne angaar, saa er der til Udvalget indkommet et stort Antal Adresser fra en Mængde Landboforeninger, der gennemgaaende stiller sig paa det hidtidige Synspunkt, at værne dansk Smørs Anseelse paa det udenlandske Marked. De samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift udtaler udtrykkelig, at „hvad der er Hovedsagen for“